

Nuvela La tiganci in contextul prozei fantastice eliadesti

Publicata in 1969, in volumul "La tiganci si alte povestiri" (dupa ce aparuse, la Paris, in 1959), nuvela intitulata "La tiganci" se incadreaza in proza fantastica a lui Mircea Eliade. Din aceeasi categorie de lucrari mai fac parte nuvele ca: "Pe strada Mantuleasa", "Tinerete fara tinerete", "19 trandafiri", "La umbra unui crin", "in curte la Dionis" si altele.

Toate se caracterizeaza printr-un fantastic de tip erudit!, "tema fundamentala fiind relatia dintre sacru si profan. De multe ori, in curgerea fireasca a intamplarilor realului, intervine o ruptura (situatie neobisnuita, iesire din timp) care transpune totul in planul fantastic.

Actiunea se petrece intr-un spatiu apartinand unei geografii sacre (Bucurestiul de altadata, cu strazi si beciuri care ascund mistere, ori muntele care este mai aproape de cer). Personajele sunt "indivizi comuni" care "intra fara voia lor in situatii anormale".(Eugen Simion).